

ling af Sagen. — Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg skal da tillade mig at høre mig med Hensyn til de øvrige Forslag, som ere gjorte af Udvalget til denne Paragraph. Hvad Forslaget under 6te Afstemningspost angaaer, nemlig, at i 3die Linie Ordene „i Drift værende“ udgaae af Paragraphen, da er Grunden dertil, at vi mene, at der let kunde være erhvervet Berettigelse, som ikke er kommen til Udførelse, eller der kan være Berettigelser, som for Diebliffet hvile, som tidligere have været afbenyttede, men for Diebliffet ere standsede, og i intet af disse Tilfælde troe vi, man reifærdigt kan gaae dem imod ved en Bestemmelse som denne, at de netop nu for Diebliffet skulle være i Drift, for at Bedkommende kunne faae den Begunstigelse, som tilsigtes ved denne Paragraph. Jeg troer ikke, der væsentligt vil være Noget at erindre imod Udvalgets Forslag; det Æneste, som kunde siges herimod, er det, som allerede under den foregaaende Behandling af denne Sag, jeg troer af den høitagtede Justitsminister, er fremsført, at der let kunde være Nogle, som allerede for lang Tid tilbage have standset deres Bedrift, men nu under forandrede Forhold kunde finde det fordeelagtigt at begynde den igjen, under Forhold nemlig, hvor Conjunctionerne vare heldigere, og under Begunstigelser, som egentlig ikke tilkom dem. Med Hensyn til den 7de Afstemningspost maa jeg bemærke, at Udvalget har optaget „Enker“, fordi den høitagtede Justitsminister under den foregaaende Forhandling oplyste, at det ikke forholdt sig saaledes, som Udvalget havde antaget, at de vare indbefattede under den Berettigelse, som ved Paragraphen tilsigtes. Vi meente, at Enkerne ligefrem havde Ret til, efter deres Mænds Død, at forsette den Bedrift, der er Tale om; men da den omvendte Anskuelse er gjort gjældende, maae vi vige for den høitagtede Justitsministers Autoritet i dette Stykke, og have derfor optaget Ordene „Enker og“, hvorfor Meningen ialtsald bliver tydeligere udtrykt. Med Hensyn til den 8de Afstemningspost er der allerede af den høitagtede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Ørsted)

Begunstigelse var, som Udvalget søger at faae Garverierne, idet det ofte kan træffe, at der ikke er Enker eller Born, og at saaledes andre Arvinger, som have lige saa stor Fordring paa at komme i Betragtning ved den Gunst, som tilsigtes, ikke faae Gavn deraf. Udvalget mener dog, at den gjorte Tilføjning i de fleste Tilfælde vil tilfredsstille. Med Hensyn til Tallet, vil der ved 3die Behandling kunne blive gjort Forandring. Det forholdt sig dog ikke saaledes, som af den ærede femte Landstingsmand for første Kreds er erindret, at der findes et større Antal Garverier, thi den officielle Liste fra 1850 har kun 15 Garverier, og der er Udvalget meddeelt, at der nu forinden kun skulde findes 13, men da der kan være Tvivl om, hvorvidt dette Tal er rigtigt, naar Loven vedtages, saa vil Udvalget hellere, at der intet Tal anføres i Loven. Det 9de Afstemningspunkt angaaer den grønlandske Handels Tranckogerie. Udvalget har fundet det nødvendigt, at der angaaende dette Anlæg skete en Talforhøielse i Loven. Der kunde vel være Tvivl om det var hensigtsmæssigt at lade saamange Aar hengaae, forinden dette Anlæg bliver flyttet bort, og det vilde aldeles ikke være mig uventet, om der fremkom et Ændringsforslag, som indskrænkede dets Vedbliven, hvor det nu er, til et kortere Aaremaal. Jo før det kommer bort, desto bedre er det, men da det er saare sandsynligt, at det vil være meget bekosteligt at flytte det bort, og da man helst ønsker at oppeble den Tid, da det kan skee med den mindste Anvendelse af Penge og til mindst Tab for den grønlandske Handel, har man fastsat Tiden til 25 Aar, inden hvilken det skal flyttes bort. Det 12te Afstemningspunkt angaaer Forandring af Udtrykket „Sundhedspolitik“ til „Politiovrighed“. Det er den første Gang, dette Ændringsforslag forekommer, og jeg skal derfor her tillade mig at omtale, hvorfor Udvalget er gaaet tilbage fra sin første Indstilling i saa Henseende. Den høitærede Justitsminister gjorde opmærksom paa, at det var under Forhandling at etablere andre Autoriteter, som skulde udøve de Pligter, som Sundhedspolitiet har havt at varetage, og som han indrømmede, for Diebliffet ikke vare nedlagte i bestemte Personers Hænder, der selv